

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera

a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **Ing. M. J.**, narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem,
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry,

proti
žalovanému: **Magistrát města Chomutova**,
sídlem Zborovská 4602, 430 28 Chomutov,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Zásah spočívající ve zveřejnění osobních údajů žalobce na webových stránkách statutárního města Chomutov, dostupných na www.chomutov-mesto.cz, a to konkrétně jména, příjmení, akademického titulu, adresy a data narození žalobce v jeho žádosti ze dne 3. 3. 2016 o poskytnutí informace postupem dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, **byl nezákonný.**
- II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **20 382,30 Kč**, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce se žalobce domáhal toho, aby soud vyslovil, že zásah žalovaného spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách statutárního města Chomutov, dostupných na www.chomutov-mesto.cz, byl nezákonný. Žalobce se současně domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce upřesnil, že osobní údaje byly žalovaným zveřejněny v rámci zveřejnění žádosti žalobce ze dne 3. 3. 2016 o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím (dále též „předmětný dokument“) na oficiálních webových stránkách statutárního města Chomutov; konkrétně bylo v předmětném dokumentu čitelné jeho jméno, příjmení, akademický titul, datum narození, adresa bydliště a trvalého pobytu. Žalobce připustil, že žalovaný se o anonymizaci pokusil a osobní údaje předmětném dokumentu začernil, nicméně se nejednalo o řádnou anonymizaci, neboť začernění bylo možné v libovolném prohlížeči PDF dokumentů velmi snadno odstranit kliknutím na začernění pravým tlačítkem myši a následnou volbou „Delete“ („Odstranit“) v kontextovém menu. Dodal, že žalovaným zvolené začernění rovněž nevylučuje zkopírování textu a jeho následné vložení do libovolného textového editoru, v němž se začerněný text objeví jako text standardní, tedy čitelný. Žalovaným zvolený způsob anonymizace podle žalobce umožňoval vyhledávači Google začerněný text vyhledávat fulltextovým vyhledáváním. Provedenou anonymizaci tedy bylo možné snadno obejít způsoby, které jsou na úrovni základní znalosti používání PC.
3. V reakci na předžalobní výzvu žalovaný odstranil osobní údaje žalobce z internetových stránek. Tím však nedošlo k úplnému vyhovění požadavkům žalobce, neboť se domáhal rovněž odčinění způsobené majetkové i nemajetkové újmy. Předmětnou žalobu tedy žalobce chápe jako podklad pro případnou žalobu podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.
4. Žalobce poukázal na skutečnost, že pomocí zveřejněných údajů bylo možné získat i další jeho osobní údaje z živnostenského rejstříku nebo ze seznamu držitelů datových schránek. Zveřejněním osobních údajů dle žalobce rovněž došlo k zásahu do jeho veřejného subjektivního práva na ochranu osobních údajů a práva na informační sebeurčení. Došlo rovněž dle jeho názoru k narušení jeho práva na soukromý a rodinný život, neboť žalobce se nyní s ohledem na zveřejnění adresy bydliště musí obávat o bezpečí své a své rodiny. Žalobce rovněž vyjádřil obavu, že by jeho žádost mohla být vnímána jako nevhodná, obstrukční, zneužívající právo na informace, obtěžující či narušující pokojný stav, a zveřejnění údajů o něm by tak mohlo vést k útokům na žalobce ze strany veřejnosti. Nad rámec žalobních tvrzení žalobce uvedl, že nesouhlasí se zveřejňováním osobních údajů svých a svého právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhl úplnou anonymizaci rozhodnutí ve věci.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že dle jeho názoru není podaná žaloba důvodná. Po kontrole všech žádostí o informace od roku 2014 bylo ve spolupráci s odborem informatiky zjištěno, že u jedné ze žádostí žalobce o informace došlo zřejmě v důsledku Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

nesprávného technického postupu k nesprávnému začernění osobních údajů, kdy text byl sice znečitelněn opticky, ale pro internetové vyhledávače nebo po zkopírování do textového editoru byl čitelný. Pro běžného uživatele, který by si prohlížel zveřejněné informace na stránkách města, by tak osobní údaje žalobce byly nečitelné, ale pokud by někdo zadal do internetového vyhledávače správná klíčová slova („M. J. Chomutov“), mohl osobní údaje žalobce z uvedeného dokumentu získat. Soubor byl po doručení předžalobní výzvy vymazán a nahrazen jiným již řádně anonymizovaným. Následně byl dle žalobce požádán provozovatel vyhledávače Google.com, aby z výsledků vyhledávání předmětné údaje odstranil, což se také dle žalovaného stalo.

6. Žalovaný trval na tom, že pokud byly údaje žalobce na webových stránkách města dohledatelné jen se značnými obtížemi na základě cíleného vyhledávání a jestliže žalovaný obratem zareagoval na výzvu žalobce a rozporovaný stav ještě před podáním žaloby napravit, není dán žádný důvod pro podání předmětné žaloby.
7. Žalovaný rovněž uvedl, že žalobce je osobou, která ve velkém rozsahu zastupuje fyzické osoby v přestupkových řízeních po celé republice, přičemž z různých indicií žalovaný dovozuje, že specializací žalobce je aplikace zdržovací a obstrukční taktiky ve stylu „pojištěn proti pokutám“. S ohledem na tuto skutečnost je dle žalovaného pochopitelné, že žalobce má zájem na tom, aby se jeho jméno v souvislosti s touto činností nikde neobjevovalo. Žalovaný má naopak za to, že jména účastníků správních řízení by utajení vůbec podléhat neměla, a to právě z důvodu, aby nemohlo docházet ke zneužívání práv. Žalovaný sice z opatrnosti všechny údaje anonymizuje, avšak má za to, že je to nad rámec toho, co je z pohledu práva na ochranu osobních údajů nezbytné.
8. Žalovaný uvedl, že se domnívá, že pro vyhledání osobních údajů žalobce na internetu musel být zadán tak konkrétní odkaz obsahující název města a jméno a příjmení žalobce, že běžný občan nemá žádný důvod takový odkaz vyhledávat. Proto považuje žalovaný tvrzení žalobce o vzniklé újmě za značně přehnané. Za důvod žalobcovy aktivity považuje žalovaný snahu o získání majetkového prospěchu z náhrady tvrzené nemajetkové újmy a náhrad nákladů řízení z podaných žalob.
9. Žalovaný uvedl, že považuje za sporné, zda vůbec osobní údaje žalobce ochráně podle právních předpisů podléhají, a pokud ano, zda jejich zveřejnění může žalobci způsobit újmu. Pokud mu mohla vzniknout újma, je dle žalovaného další otázkou, zda je v souladu s dobrými mravy, aby byla taková újma žalobci nahrazována. Toto je dle žalovaného třeba zvážit a mít na paměti i při rozhodování, zda má soud konstatovat, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu, a při rozhodování, zda je dosažení takového konstatování legitimním zájmem žalobce, když závadný stav byl ještě před podáním žaloby napraven. S tím dle žalovaného souvisí rovněž uvážení, zda je v souladu se zásadou zákazu zneužití práva a dalšími právními zásadami požadavek na náhradu nákladů řízení, když toto řízení bylo dle žalovaného vyvoláno jen pro řízení samotné a právě s vidinou náhrady nákladů řízení, která je dle žalovaného jediným jeho smyslem a účelem.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

10. V replice žalobce uvedl, že k vyhledání a získání jeho osobních údajů z dokumentu obsaženého na webových stránkách žalovaného není zapotřebí žádných nadstandardních dovedností v oblasti informatiky, ale postačují základní uživatelské znalosti. Rovněž zdůraznil, že ukončení trvajícího nezákonného zásahu neznamená, že by se žalobce nemohl domáhat deklarace nezákonnosti předmětného zásahu. Trvání nezákonného Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

zásahu není podmínkou důvodnosti zásahové žaloby, pokud se žalobce domáhá toliko deklarace nezákonnosti zásahu.

11. Žalobce trval na tom, že skutečnost, že zastupuje osoby v přestupkovém řízení, nijak nesouvisí s předmětným řízením. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 198/2018-37, vyslovil nesouhlas s názorem, že pokud se někdo věnuje obhajobě osob obviněných z přestupku, tak ztrácí právo na ochranu osobních údajů. I kdyby se žalobce dopouštěl obstrukcí v řízeních o přestupcích, není dle jeho názoru důvod ke zveřejňování jeho osobních údajů.
12. Žalobce poukázal na rozpornost v jednání žalovaného, který na jedné straně uznal své pochybení, ale na straně druhé se snaží zprostit své odpovědnosti očerňováním žalobce. Zdůraznil, že podanou žalobou pouze realizuje své právo na ochranu osobních údajů. Dále k údajnému záměru obohatit se na přiznaných nákladech řízení žalobce uvedl, že náhrada nákladů řízení představuje částku, kterou bude muset žalobce uhradit svému právnímu zástupci za jeho právní služby.
13. Žalobce připustil, že požádal svého právního zástupce, aby prověřil, které všechny úřady zveřejňují jeho osobní údaje, kdy těchto úřadů bylo větší množství. Soudní cestou se však rozhodl domáhat ochrany svých práv jen vůči úřadům větších obcí. V případě malých obcí pouze požádal o odstranění osobních údajů z internetu. Žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že žalovaný se dopustil nezákonného zásahu do jeho práv a namísto toho, aby své pochybení uznal, žalobci se omluvil a nahradil mu vzniklou majetkovou a nemajetkovou újmu, se žalovaný snaží žalobce očernit, zásah bagatelizovat a zprostit se své odpovědnosti.

Ústní jednání soudu

14. Právní zástupce žalobce při jednání soudu přednesl žalobu shodně jako v jejím písemném vyhotovení ve znění repliky. Zdůraznil, že žalobce má právo na účinnou soudní ochranu, a to včetně s tím související náhrad nákladů řízení v případě úspěchu. Právní zástupce uvedl, že žalobci jde zejména o morální zadostiučinění. Žalobce je přesvědčen, že pouhými žádostmi y se ochrany svých práv nedomohl.
15. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě. Zdůraznila, že k odstranění osobních údajů žalobce došlo okamžitě po jeho výzvě. Rovněž uvedla, že osobní údaje žalobce bylo možné vyhledat pouze se značnými obtížemi a vynaložením velkého úsilí. Trvala na tom, že v daném případě nedošlo k vážnému zásahu do práv žalobce. Ve vztahu k náhradě nákladů řízení konstatovala, že soudní řízení má sloužit k ochraně práv účastníků a nikoliv jako zdroj příjmů osobám, které užívají soudní řízení jako předmět své profese a podávají návrhy účelově k získání náhrady nákladů řízení.
16. Při jednání soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování čtením listin, které žalobce připojil k žalobě (zveřejněný dokument – žádost o informace ze dne 3. 3. 2016, printscreen zveřejněné žádosti o informace ve výsledcích vyhledávače Google a printscreen zveřejněné žádosti o informace na webových stránkách žalovaného).

Posouzení věci soudem

17. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem soud posoudil podle části třetí hlavy druhé třetího dílu s. ř. s. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

podle § 82 odst. 1 s. ř. s. může každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, domáhat ochrany proti takovému zásahu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. platí, že soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; pokud soud rozhoduje pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.

18. Ze spisové dokumentace předložené žalovaným vyplynulo, že žalobce podal dne 3. 3. 2016 žádost o poskytnutí informací týkajících se správního řízení vedeného pod spisovou značkou MMCH/78277/11380/2015/ODaSČ/Šp. Žalovaný na základě této žádosti poskytl žalobci jako zástupci Jaroslava Povy dne 4. 3. 2016 kompletní kopii požadovaného přestupkového spisu včetně CD záznamu.
19. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, který tu byl v době tvrzeného zásahu (neboť jde o žalobu deklaratorní), dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
20. Z provedeného dokazování čtením žalobcem předložených listin vyplynulo, že žalovaný zveřejnil na webových stránkách www.chomutov-mesto.cz žalobcovu výše specifikovanou žádost o informace, ve které byly začerněny žalobcovy osobní údaje (jméno, příjmení, datum narození, adresa). Tyto skutečnosti ostatně nebyly mezi účastníky řízení spornými stejně jako fakt, že zakrytí (začernění) žalobcových osobních údajů v předmětné zveřejněné žádosti o informace bylo možno v příslušném programu odstranit.
21. Podle § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím platí, že „[i]nformace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“ Citované ustanovení odkazuje na § 10 zákona o ochraně osobních údajů, podle kterého „[p]ři zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.“ Tyto povinnosti se přitom vztahují i na zveřejňování poskytnutých informací v režimu § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím.
22. Při svých úvahách o zákonnosti postupu žalovaného vycházel zdejší soud z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2019, č. j. 9 As 242/2019-47, dostupného na www.nssoud.cz, v němž se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou zákonnosti zveřejnění osobních údajů žadatele o informace povinným subjektem v rámci zveřejňování poskytnutých informací podle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Z citovaného rozsudku mimo jiné vyplývá, že při posouzení možného zásahu způsobeného zveřejněním osobních údajů povinným subjektem je nutné vzít v úvahu, zda osoba v daném řízení vystupuje jako soukromá osoba, či zda vystupuje jako osoba, která žádost o informaci podala v rámci své podnikatelské činnosti, a tedy zda vystupuje vůči povinnému subjektu jako „svého druhu profesionál“. Taková osoba pak musí strpět nižší míru anonymizace svých osobních údajů.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

23. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku uvedl: „*I bez provedených důkazů je však možno konstatovat, že samotným uvedením na první pohled běžného jména a příjmení ve spojení s neupřesněnou vazbou na hlavní město Praha není osoba stěžovatele jednoznačně identifikována. V kombinaci s kontextem zveřejňovaného rozhodnutí je však identifikována ve svém postavení „svého druhu profesionála“, neboť jak krajský soud konstatoval a věděl z úřední činnosti, vystupuje jako zmocněnec v celé řadě obdobných případů. Jinak řečeno, jakkoli v tomto případě, na rozdíl od rozsudku č. j. 9 As 198/2018-37, patrně není možno stěžovatele jednoznačně ztotožnit s konkrétní fyzickou osobou s konkrétní adresou pobytu a datem narození, lze jej identifikovat a propojit s ostatními aktivitami „obecného zmocněnce Ing. M. J.“, který opakovaně zastupuje řidiče obviněné z dopravních přestupků. V této jeho roli „svého druhu profesionála“ však je již na straně jedné identifikovatelný, na straně druhé zde již musí strpět, že jeho jméno není anonymizováno při postupu podle § 5 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Není zde totiž ve hře ochrana jeho soukromí, již se dovolával v replice k vyjádření žalovaného, neboť na něj v této roli dopadá právní názor vyslovený rozsudku č. j. 9 As 429/2018-35.“*
24. V projednávané věci žalobce podal žádost o informace týkající konkrétního správního řízení, ve kterém zastupoval jinou osobu. Z podané žádosti, která byla spojena se současným podáním odvolání v daném řízení, jednoznačně vyplývá, že žalobce požadované informace nechtěl získat pro svou osobní potřebu, resp. pro soukromé účely, nýbrž pro své podnikatelské aktivity. K tomuto závěru soud dospěl také proto, že osoba žalobce je mu známa z úřední činnosti, a to zejména ze soudních sporů týkajících se přezkumu rozhodnutí správních orgánů o spáchání dopravních přestupků, v nichž žalobce zabezpečuje osobám obviněným z těchto přestupků zastoupení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2020, č. j. 9 As 283/2018-32, nebo ze dne 19. 11. 2019, č. j. 1 As 266/2019-48, a rozsudky zdejšího soudu ze dne 21. 4. 2020, č. j. 15 A 17/2019-24, ze dne 12. 2. 2020, č. j. 15 A 164/2018-24, ze dne 29. 5. 2018, č. j. 15 A 92/2016-23, ze dne 25. 4. 2018, č. j. 15 A 132/2015-37, nebo ze dne 27. 9. 2016, č. j. 15 A 104/2016-28, všechny dostupné na www.nssoud.cz). Předmět žalobcovy podnikatelské činnosti tak zjevně koresponduje s obsahem podané žádosti o informace. S ohledem na tyto skutečnosti proto soud přistupoval k žalobci jako k osobě podnikatele – profesionála. Žalobcovy výhrady k tomuto závěru pokládá soud za zcela nemístné a vyvrácené již výše uvedenými příklady správních řízení, v nichž žalobce zastupoval jejich účastníky.
25. Jakkoli je u podnikatelů – profesionálů do jisté míry oslabena ochrana osobních údajů, soud považuje za nezbytné trvat na ochraně těch jejich osobních údajů, které se nevztahují k jejich podnikání. Každý podnikatel by měl podle názoru soudu strpět neprovedení anonymizace svého jména, příjmení, adresy sídla či místa podnikání, neboť tyto údaje běžně ve spojitosti se svým podnikáním používá. V tomto směru soud koriguje své závěry vyslovené v rozsudku ze dne 4. 3. 2020, č. j. 15 A 215/2018-36, dostupném na www.nssoud.cz, v němž nevycházel z aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu. Soud však zdůrazňuje, že oproti výše uvedeným osobním údajům souvisejícím s podnikáním zcela jiná situace nastává u data narození, které s podnikáním nijak nesouvisí, a proto by mělo být důsledně chráněno – anonymizováno i v případě podnikatelů – profesionálů.
26. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že „... *zpracování osobních údajů vychází ze zásady, podle níž právo disponovat s osobními údaji náleží fyzické osobě, k níž se tyto informace vztahují (subjektu údajů), a nikoli tomu, kdo je jejich držitelem. Je proto* Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

logické, že základním právním titulem pro zpracování osobních údajů je z principu věci souhlas subjektu údajů. Požadavek souhlasu však není zákonem stanoven jako absolutní. Zpracování osobních údajů však nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého nebo osobního života“ (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 198/2018-37, nebo ze dne 12. 2. 2009, č. j. 9 As 34/2008-68, publ. pod č. 1844/2009 Sb. NSS, oba dostupné na www.nssoud.cz).

27. Zdejší soud si je vědom snahy žalovaného o anonymizaci žalobcových osobních údajů, k jejichž zveřejnění nedal žalobce souhlas, nicméně tato anonymizace nebyla provedena řádně, neboť nebyla nevratná, a kdokoli tak mohl žalobcovy osobní údaje ze zveřejněného dokumentu získat (např. odstraněním začernění). Žalovaný tudíž podle názoru soudu při zveřejnění předmětné žádosti o informace nepřijal taková opatření, která by dostatečně zabezpečila žalobcovy osobní údaje a ochránila je před případným neoprávněným či protiprávním zpracováním, resp. před zpracováním zasahujícím do žalobcova práva na ochranu jeho soukromého a osobního života. V tomto ohledu pokládá soud za klíčové, že zveřejněné osobní údaje zahrnovaly kromě jména, příjmení, adresy také datum žalobcova narození, tedy osobní údaj, jehož zveřejnění nelze tolerovat ani v případě podnikatele – profesionála.
28. Soud je toho názoru, že žalovaný nedostál své povinnosti stanovené v § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím, a proto konstatuje, že výše popsany postup představoval nezákonný zásah do práv žalobce ve smyslu § 82 s. ř. s., konkrétně do žalobcova práva na informační sebeurčení zaručeného v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, podle něhož má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.
29. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti soud podle § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. určil, že žalovaným provedený zásah vůči žalobci, spočívající ve zveřejnění jeho jména, příjmení, adresy společně s datem žalobcova narození, byl nezákonný. Na rozdíl od žalobce soud nepoužil označení „adresa trvalého pobytu a bydliště“, neboť nebylo prokázáno, že jde o žalobcovo bydliště a místo jeho trvalého pobytu.
30. K nesouhlasu žalobce se zveřejněním osobních údajů jeho a jeho právního zástupce a návrhu na úplnou anonymizaci těchto údajů na webu Nejvyššího správního soudu zdejší soud uvádí, že uvedený požadavek jde nad rámec žalobních bodů, a tedy i přezkumnou činnost soudu.
31. Soud nepřistoupil k provedení důkazu předžalobní výzvou ze dne 1. 2. 2019 zaslanou žalobcem žalovanému, sdělením Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 13. 2. 2018, č. j. UOOU-00188/18-3, přípisem ze dne 1. 2. 2019, kterým žalovaný reagoval na předžalobní výzvu žalobce, printscreenem zveřejněné žádosti o informace ve výsledcích vyhledávače Google ze dne 29. 4. 2019, a účastnickým výslechem žalobce, a to pro nadbytečnost, neboť tyto důkazy nebyly dle soudu potřebné k prokázání rozhodného skutkového stavu k posouzení dané věci.
32. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 20 382,30 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 2 000 Kč, z částky 12 400 Kč za čtyři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT; podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d) AT; účast u jednání soudu – § 11 odst. 1 písm. g) AT], z částky 1 200 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [čtyři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT], z cestovného k jednání soudu dne 25. 11. 2020 z Prahy do Ústí nad Labem a zpět (celkem 180 km) ve výši 1092 Kč, z částky 500 Kč jako náhrady za promeškaný čas strávený cestou k jednání soudu a zpět [pět započatých půlhodin po 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 14 odst. 1 písm. b) a odst. 3 AT] a z částky 3 190,30 Kč odpovídající DPH z výše uvedených částek kromě soudního poplatku.

33. Na tomto místě soud poznamenává, že v daném případě neshledal žádné důvody zvláštního zřetele hodné, které by odůvodňovaly, aby soud postupem dle § 60 odst. 7 rozhodl o nepřiznání náhrady nákladů řízení úspěšnému žalobci. Skutečnost, že žalobce vystupuje v řadě řízení, ve kterých zastupuje jiné účastníky, může, jak uvedl soud výše, mít určitý vliv míru ochrany jeho osobních údajů, ale nikoli na jeho nárok na přiznání náhrady soudních nákladů v případě, kdy soud dospěje k závěru, že skutečně došlo k nezákonnému zásahu do jeho práv. Rovněž při posuzování nároku žalobce na přiznání náhrady nákladů soudního řízení nemohl soud přihlédnout ke skutečnosti, že závadný stav byl žalovaným již před podáním žaloby odstraněn, neboť žalobce se domáhal pouze deklarování zásahu způsobeného skutečnostmi, které byly při jednání soudu prokázány a žalovaným ani nebyly rozporovány. Žalobce tedy postupoval způsobem přepokládaným právní úpravou a byl ve věci úspěšný.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 25. listopadu 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

(K.ř.č. 1 - rozsudek)